

5. Przed całkowitym wyrównaniem różnicy, o której mowa w ust. 4, nie mogą być wydatkowane żadne kwoty z funduszu zakładowego w roku następnym.

§ 9. 1. W celu ustalenia prawidłowej podstawy do obliczania odpisów na fundusz zakładowy faktycznie osiągnięty zysk lub stratę koryguje się o sumy wynikające z wprowadzonych a nie uwzględnionych w planie urzędowych zmian cen, stawek płac, składek na ubezpieczenia społeczne, podatków, oprocentowania kredytów bankowych, taryf za usługi komunalne, norm amortyzacji.

2. W celu ustalenia, czy spełnione zostały warunki do utworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach planowo-deficytowych, należy przeprowadzić korektę planowanej straty w takim stosunku procentowym, w jakim nastąpiło przekroczenie planu sprzedaży.

§ 10. 1. Środki funduszu zakładowego mogą być przeznaczone:

- 1) na nagrody i świadczenia dla pracowników oraz na inne cele związane z ich potrzebami,
- 2) na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz remonty mieszkań przez nich zajmowanych.

2. Podział środków funduszu zakładowego na powyższe cele należy do uprawnień przedsiębiorstwa.

§ 11. Górną granicę kwoty odpisów na fundusz zakładowy na cele, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, ustala się w wysokości 8,5% planowanego funduszu płac.

§ 12. 1. Podstawę do dokonywania wydatków ze środków funduszu zakładowego stanowią odpowiednie preliminarze zatwierdzone przez załogę przedsiębiorstwa lub jej przedstawicieli.

2. Środkami funduszu zakładowego dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa w oparciu o zatwierdzony preliminarz.

3. Z wykonania preliminarza dyrektor składa załogze okresowe sprawozdania.

§ 13. Wykorzystanie środków funduszu zakładowego na cele inwestycyjne następuje w trybie przewidzianym dla inwestycji pozalimitowych.

§ 14. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów (oddziałów) na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, dla których wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów.

§ 15. Upoważnia się właściwych ministrów do:

- 1) uchylania w stosunku do niektórych kategorii przedsiębiorstw obowiązku wykonania produkcji towarowej w cenach zbytu (§ 3 ust. 1 pkt 2) jako warunku tworzenia funduszu zakładowego,
- 2) rozciągnięcia na podległe przedsiębiorstwa odpowiednich branż zasad tworzenia funduszu zakładowego, ustalonych dla przedsiębiorstw tej samej branży przemysłu wielkiego i średniego — jeżeli są one korzystniejsze od zasad wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.

§ 16. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawie finansowania wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zlecone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego dotyczące współzawodnictwa w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

62

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1957 r.

w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957 (Dz. U. Nr 53, poz. 240) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Fundusz zakładowy tworzy się w działających według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, zwanych w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Na fundusz zakładowy przeznaczają się część wygosodarowanego zysku. W przedsiębiorstwach planowo-deficytowych oraz w przedsiębiorstwach, w których suma funduszu zakładowego utworzonego na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia jest wyższa od sumy wygosodarowanego zysku, źródło pokrycia funduszu zakładowego stanowią środki obrotowe.

§ 3. Fundusz zakładowy tworzy się w przedsiębiorstwie, które:

- 1) osiągnie sumę planowanego zysku lub nie przekroczy planowanej straty,
- 2) spełni inne warunki ustalone zarządzeniem właściwego ministra w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

§ 4. 1. W przypadku spełnienia warunków, o których mowa w § 3, odpisu na fundusz zakładowy dokonuje się od sumy stanowiącej różnicę między wartością produkcji budowlano-montażowej w cenach kosztorysowych (wykonanej siłami własnymi przedsiębiorstwa) a wartością tej produkcji pomniejszonej o średni resortowy wskaźnik udziału zysków w produkcji.

2. Wskaźnik udziału zysków w produkcji, o którym mowa w ust. 1, ustalają właściwi ministrowie w oparciu o planowany zysk i planowaną wartość produkcji budowlano-

montażowej w cenach kosztorysowych (wykonanej siłami własnymi).

3. Wysokość stawki odpisu na fundusz zakładowy dla poszczególnych przedsiębiorstw bądź grup przedsiębiorstw ustala właściwi ministrowie w oparciu o planowane proporcje udziału funduszu płac w wartości produkcji różnicując w tym celu średnią resortową stawkę odpisu na fundusz zakładowy.

4. Średnia resortowa stawka odpisu na fundusz zakładowy wynosi 10% od podstawy ustalonej w sposób, o którym mowa w ust. 1.

5. W przedsiębiorstwach, które osiągną ponadplanowe zyski lub zmniejszą planowane straty, zwiększa się odpisy na fundusz zakładowy o 50% ponadplanowych zysków lub kwot, o które zmniejszono planowane straty.

§ 5. W przypadku niespełnienia któregokolwiek warunku wymienionego w § 3 właściwy minister może zezwolić na tworzenie przez przedsiębiorstwa funduszu zakładowego w wysokości 0,2% planowanego funduszu płac.

§ 6. 1. Sumy funduszu zakładowego przypadającego na dany rok kalendarzowy ustala się na podstawie danych wynikających z przyjętego przez jednostkę nadrzędną rocznego sprawozdania finansowego.

2. Odpisów na fundusz zakładowy dokonuje się po skończonym okresie rocznym, z tym że mogą być w ciągu roku dokonywane zaliczkowe odpisy półroczne do wysokości 50% funduszu zakładowego wynikającego z przyjętego sprawozdania finansowego za I półrocze.

3. Wysokość odpisów, o których mowa w ust. 2, podlega zatwierdzeniu przez jednostkę nadrzędną.

4. Zaliczkowe odpisy podlegają potrąceniu od sumy funduszu zakładowego ustalonego przy rozliczeniu rocznym.

5. Jeżeli nakłady dokonane w ciągu roku z zaliczkowych odpisów przekroczą sumę funduszu zakładowego ustaloną w rozliczeniu rocznym, wówczas różnicę pomiędzy kwotami wydatkowanymi a sumą funduszu zakładowego przypadającą na dany rok zalicza się jako wydatek obciążający odpisy na fundusz zakładowy roku następnego.

6. Przed całkowitym wyrównaniem różnicy, o której mowa w ust. 5, nie mogą być wydatkowane żadne kwoty funduszu zakładowego w roku następnym.

7. Środki funduszu zakładowego nie wykorzystane w ciągu roku pozostają w dyspozycji przedsiębiorstwa.

§ 7. 1. Przy obliczaniu odpisów na fundusz zakładowy za podstawę do określenia stopnia wykonania planowych zadań przyjmuje się dane zawarte w planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa, zatwierdzonym w obowiązującym trybie, oraz wynik bilansowy z całokształtu działalności, w tym również z produkcji ubocznej.

2. W przypadku kiedy produkcja uboczna w sposób zasadniczy odbiega od podstawowych asortymentów produkcji określonych planem przedsiębiorstwa, właściwy minister może wyrazić zgodę na zaliczenie 100% zysku z produkcji ubocznej na fundusz zakładowy.

3. W celu ustalenia, czy spełnione zostały warunki do utworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach pla-

nowo-deficytowych, przedsiębiorstwa te przeprowadzają korektę planowanej straty w takim stopniu procentowym, w jakim nastąpiło wykonanie planu sprzedaży produkcji własnej przedsiębiorstwa na zewnątrz.

4. W celu ustalenia prawidłowej podstawy do obliczenia odpisów na fundusz zakładowy faktycznie osiągnięty zysk lub planowaną stratę koryguje się o sumy wynikające z wprowadzonych, lecz nie uwzględnionych w planie urzędowych zmian w zakresie cen, stawek płac, składek na ubezpieczenia społeczne, podatków, oprocentowania kredytów bankowych, taryf za usługi komunalne i norm amortyzacji.

§ 8. Przez planowany zysk, planowaną stratę, planowany fundusz płac, planowaną produkcję, o których mowa w rozporządzeniu, należy rozumieć zysk, stratę, fundusz płac, produkcję, określone we wskaźnikach do planu zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną.

§ 9. 1. Środki funduszu zakładowego mogą być przeznaczone:

- 1) na nagrody i świadczenia dla pracowników oraz na inne cele związane z ich potrzebami,
- 2) na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz remonty mieszkań przez nich zajmowanych.

2. Podział środków funduszu zakładowego na powyższe cele należy do uprawnień przedsiębiorstwa.

§ 10. Górną granicę łącznej kwoty odpisów na cele określone w § 9 ust. 1 pkt 1 ustala się na 8,5% planowanego funduszu płac.

§ 11. 1. Podstawę do dokonywania wydatków z funduszu zakładowego stanowią odpowiednie preliminarze zatwierdzone przez załogę przedsiębiorstwa lub radę robotniczą.

2. Środkami funduszu zakładowego dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa w oparciu o zatwierdzony preliminarz. Z wykonania preliminarza dyrektor składa załodze lub radzie robotniczej okresowe sprawozdania.

§ 12. Wykorzystanie środków funduszu zakładowego na cele inwestycyjne następuje w trybie przewidzianym dla inwestycji pozalimitowych.

§ 13. Przepisy niniejszego rozporządzenia mogą być odpowiednio stosowane do zakładów (oddziałów) na wewnętrznym pełnym rozrachunku gospodarczym, działających w ramach przedsiębiorstwa, za zgodą rady robotniczej.

§ 14. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia tracą moc przepisy w sprawie finansowania wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego dotyczące współzawodnictwa w zakładach pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z P. Jaroszewicz